

↳ hole

Først Jensen var vor Tyoklærer inde.
han var konap og streng i sit væsen, og
dygtig. Det sidste år der havde været
medt hun mig nærmere, jeg kan ikke fin-
de andet udtryk, for jeg kendte ikke noget
til hendes privat, men hun fandt endel mening
til at fortælle mig, at hun var gift med
en sagfører, der var ansat på kontoret
hos den sagfører, der havde haft med
søbefabrikken økonomi at gøre og som
var omtalt i bogen "Nemesis", der var
skrevet af Urmager Jørgensen fra Nørregade
og som den handlede familiens Børnsøds
skæbne; den sagfører, der ejede kontoret
var ilde lid i familien, og der gik rygter
om, at han var skyld i flere gamle familier
nærmere, det lagde jeg ikke skyld på over for
læreren, og hun sagde endstykende
at det havde hendes mand ikke noget med
at gøre, han var kun ansat på kontoret,
hvorfor i alverden hun fandt på at tale med
mig om det, har jeg aldrig fundet nogen
forklaring på, men jeg gik hjem og for-
talte det, og hun gav mig "Nemesis" at
læse.

Fra La Cour var vor fransk lærerinde,
en lille mørk fast dame, der med det samme
sagde: jeg kan ikke lære jer fransk
på et år, så oversættelsen af bøger lærer
i udend, en side ad gangen, glosser og ud-
tale og grammatik kan vi så arbejde med.
Jeg havde læst en del franske børnesange
af far, der havde de dejlige børne bøger,
eller stenet af Honoré Frölich, trykt 1879, jeg
havde haft dem fra den tid, både "Au Clair
de la Lune", "Malbrough", "Le Roi Dagobert"
og "la Messe Michel" og jeg
elskede de bøger, og har dem endnu. Så
så var der jo også min franske fetter fra
krigen, der havde læst mig at sige goddag
og farvel, det er taget og sådan nogle
skrivning, jeg synes det franske sprog var
smukt, men så var der jo oversættelsen og
dette med at lære udenad, så kan jeg vil
et ord jeg ikke kunne, skolekammeraten foran
hviskede, jeg forstod det ikke, hun hviskede
egen, og jeg oversatte: "den går" "du
kan selv lære en går" og til den der
havde hvisket sagde hun "Mær du virkelig
skal hviske, så går det saa tydeligt at

det kan høres, "Det ord børn, betyder godt." —
Vi var huude angst for at få præstik til eksa-
men, men heldigvis var det et jag, som
gled, sammen med hater, —————

Erindringer – Skole

(side 1) Frk. Jensen var vor Tysklærerinde, hun var knap og streng i sit væsen, og dygtig. Det sidste år vi havde hende kom hun mig nærmere, jeg kan ikke finde andet udtryk, for jeg kendte ikke noget til hende privat, men hun fandt anledning til at fortælle mig, at hun var gift med en sagfører, der var ansat på kontoret hos den sagfører, der havde haft med sæbefabrikkenes økonomi at gøre, og som var omtalt i bogen "Nemesis", der var skrevet af Urmager Jørgensen fra Nørregade og som omhandlede familien Blumensaadts skæbne; den sagfører, der ejede kontoret var ilde lidt i familien, og der gik rygter om, at han var skyld i flere gamle familiers ruin; det lagde jeg ikke skjul på overfor lærerinden, og hun sagde undskyldende at det havde hendes mand ikke noget med at gøre, han var kun ansat på kontoret. Hvorfor i alverden hun fandt på at tale med mig om det, har jeg aldrig fundet noget forklaring på, men jeg gik hjem og fortalte det, og far gav mig "Nemesis" at læse.

(side 2) Frk. La Cour var vor fransklærerinde, en lille mørk fast dame, der med det samme sagde: "Jeg kan ikke lære jer fransk på et år, så oversættelsen af teksten lærer i udenad, en side ad gangen, gloser og udtale og grammatik kan vi så arbejde med." Jeg havde lært en del franske børnesange af far, der havde de dejlige børnebøger, illustreret af Lorenz Frölich, trykt 1879, far havde haft dem fra den tid, både "Au Clair de la Lune", "Malbrough", "Le Roi Dagobert" og "la mère Michel" og jeg elskede de bøger, og har dem endnu.

Så var der jo også min franske fætter fra krigen, der havde lært mig at sige goddag og farvel, det er tåget og sådan nogle småting, jeg synes det franske sprog var smukt, men så var der jo oversættelser og dette med at lære udenad, så kom jeg til et ord jeg ikke kunne, skolekammeraten foran hviskede, jeg forstod det ikke, hun hviskede igen, og jeg oversatte "den gås" "du kan selv være en gås" og til den der havde hvisket sagde hun "når du endelig skal hviske, så gør det saa tydeligt at **(side 3)** det kan høres. "Det ord bon betyder god."

Vi var hundeanst for at få fransk til eksamen, men heldigvis var det det fag, som gled, sammen med Latin.